

Иако власт и Александар Вучић мисле и(ли) надају се да ће ови масовни студентско-грађански протести малаксати, бојим се да још увек у довољној мери нису свесни проблема и дубине кризе у коју су Србију својим деловањем гурнули, те би – а то је мој најдобронамернији савет њима – много паметније било да „пригрле“ неку варијанту договора о прелазној влади, поручује Ђорђе Вукадиновић, политички аналитичар и главни уредник Нове српске политичке мисли.

Настављајући се на претходну тезу, он оцењује да бисмо, имајући у виду „**врло запаљиву ситуацију**

“ која, како наводи, лако може да ескалира, брзо могли доћи у ону ситуацију „**Друмове ће пожељети Турака, ал' Турака нигде бити неће**

”...

Парафразирајући народног песника, Вукадиновић објашњава да „**можда нисмо далеко од тренутка када ће СНС и режим пожелети прелазне владе, ал' прелазне владе (тада) нигде бити неће**

”

Оценио је да је добро што су студенти и професори, тј. Ректорски колегијум одбили иницијативу и позиве власти за разговоре, а у разговору за портал се осврнуо и на нека размимоилажења и контроверзе проистекле из великог окупљања на Дан Новог Сада и блокаде три моста на Дунаву, 1. фебруара, управо у Српској Атини.

– Најпре, прошлонедељно новосадско окупљање толико је било узвишено, енергично и масовно, да на то не могу сенку да баце накнадне дилеме и контроверзе, неке можда основане и објективне, а неке као последица рада различитих кухиња, укључујући и оне режимске и друге кухиње (БИА) итд , које су управо свесне његове грандиозности, покушале, макар ретроактивно, да баце љагу на то окупљање

– истакао је Вукадиновић.

– Мислим да међу њима није било баш све најбоље усаглашено. И та неусаглашеност (или пукотина) међу студентским организаторима можда је већи проблем од, за неке проблематичних, а за неке неспорних имена .

Ипак, овакво окупљање, изразито широко и хетерогено по свом саставу, није било најадекватније представљено говорницима који – иако су сами њихови говори били сасвим коректни - нису баш на најбољи начин одражавали ту персоналну и политичку хетерогеност

. Хајдемо рећи, избор говорника је био једнодимензионалан и није довољно репрезентовао ту разноликост, људску, идејну и политичку... коју су протести окупили. Напросто, можда је могла боље бити репрезентована та ширина – нагласио је Вукадиновић, али и констатовао да су након тога уследиле различите „манипулације“ и „злоупотребе“ са намером да, сматра он, „**замуте воду**

“ и величанственост тог окупљања.

Како је приликом трајања претходних великих протеста „**Србија против насиља**“ на улицама не само Београда, након мајских трагедија у Рибникару и Дубони и Малом Орашју 2023, био један од оних који су саветовали опозицији разговоре са влашћу „**док се људи у великом броју налазе на улици**

„, Вукадиновић је упитан шта би им рекао сад одговорио супротно.

– Тада, маја или јуна 2023, готово да нисам имао дилеме да је требало разговарати у тренутку кад си најјачи, а протести се налазили на врхунцу. Сада то не бих рекао. Из различите природе и повода, али и форме ових протеста, сматрам да је одбијање разговора са влашћу далеко исправнија стратегија, овог пута студената, не опозиције. Немојмо заборавити шта је била и прва али и каснија, практично двомесечна реакција власти на протесте – и према студентима и према грађанима и према опозицији. Та агресија, нетрпељивост и једно сипање мржње нису били и нису само вербални. Већ сама та чињеница је довољна да подржим ово игнорисање, благо речено, лицемерних и проблематичних позива представника власти на разговоре – прецизирао је Вукадиновић, преноси „Симптом“.

На питање шта би по његовом мишљењу у овим околностима опозиционари могли и требало да раде, одговара да се опозиција налази у „објективно незгодној ситуацији“.

– Парламентарна опозиција – рекао је он – нити може да се гура у први план јер ће им то бити замерено, нити може да дозволи да је нема на протестима јер у том случају иде прича да су се завукли у мишију рупу

То је, како каже, структурни проблем и оптужба која им стално виси над главом те стога, истиче, има много разумевања за реално тешки положај опозиције, „изложене вишегодишњем шиканирању и маргинализацији и највишој врсти медијско-политичке пропаганде режима“.

– Њима је маневарски простор реално стешњен. Али, мислим да су могли заједнички да се окупе и иступе са нпр. заједничким предлогом прелазне владе, независно од студената и организатора протеста. Минимум су могли, дакле, да покажу неки степен слоге. Сви до сада, од опозиционих структура изнети предлози, о бојкоту (ДС) или блокади (НАДА) Скупштине, као и моделу прелазне владе (НПС) јесу коректни, прихватљиви и легитимни, али би били много видљивији и убедљивији да су дејств овали заједно

– опомиње Вукадиновић, уз закључак да би њихове поруке „тада имале већу тежину“.

Велико окупљање ишчекује Крагујевац, за државни празник Сретење, наредне суботе, 15. фебруара.

(Озон Пресс- НСПМ)